

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

L'ofensiva italo-alemanya té importància—és clar!—però no pas perquè hagi d'ésser decisiva, ni molt menys. No tardarem a veure-ho.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 18 — Telèfon n.º 258

ANY III

Mataró dilluns 28 març 1938

NUM. 523

NUMERO SOLT: 15 cts
SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PESSETES MÉS

¡Corbs!...

AQUELL CRIST...

En el període més agut de la revolta, quan els traïdors eren terres enllà de Catalunya, acorralats per l'heroisme dels veritables revolucionaris, els qui no eren capaços d'ésser-ne, de revolucionaris, irromperen damunt les terres conreuades i regades amb les suors dels camperols i les devastaren covardament. Mil motius empenyien a blasmar el fet gens edificant, i jo vaig escriure ací mateix un article titolat "Crist entre dos lladres..".

Aquell Crist perfilat per la meua ploma, era la pagesia catalana; un dels lladres, que ja havia mort jurídicament o per l'empenta de la revolució, el representaven els terratinents i propietaris, els senyors feudals que, a través dels segles, havien viscut arrancant tires de pell de l'esquena corva del Crist de les ruralies; i l'altre lladre, ningú no sap si més bo o més dolent que el primer, estava representat pels qui de la revolució en feien un motiu per al robatori del que el Crist havia sembrat amb penes i dolors... Però aquell Crist que jo vaig defensar desafiant tots els perills, tot seguit esdevingué un Judes avar, més dolent i pernicios per al Poble que cap dels dos lladres vituperats.

Amo absolut de la terra que pertany a la col·lectivitat, ho és així mateix dels seus fruits. És cert que els fruits li pertanyen, perquè és ell qui els ha sembrat. També és cert, però, que els valora amb preus d'usura criminal, car amb ells roba el diner dels familiars dels qui, lluitant als fronts de batalla contra el feixisme—el qual no és més que el genuí representant espiritual i social de l'expressió feudalista dels terratinents i propietaris—li defensen la possessió i l'usdefruit de la terra esdevinguda a les seves mans arran d'una revolució que ell no ha fet, ni tampoc no ha ajudat.

La revolució l'han fet els altres, però és ell qui se n'aprofita contra aquests altres mateix.

L'Estat cobreix quasi tota la diferència de preus dels superfosfats i el sulfat amònic, car la pagesia paga per aquests adobs, ara, aproximadament el mateix que pagava el mes de juliol de l'any 36, i en canvi el pagès, que actualment té l'arrendament més barat que en aquella data — i això en el cas que en pagui—ven els productes de la terra amb un augment de mil i dos mil per cent.

I quan el principi d'autoritat deixa d'ésser excessivament dèbil i posa taxa als preus escandalosament abusius, el pagès s'absté de concórrer als mercats i espera que la fam truqui a la porta de casa seva, per a després dir: —Ho veieu, ciutadans? Això encara va més bé, ara: veniu a casa, vosaltres mateixos us colliu les minestres i jo en cobro els preus que vull.

Com si la col·lectivitat no tingués els mateixos drets que el pagès damunt la terra expropiada per l'escomesa popular, la pagesia acumula els productes i els oculta per tal de poder especular amb la gana del Poble. A preus raonables, el pagès no té res; si hom paga els preus que ell imposa, llavors té de tot. Si li pagueu els productes amb paper, el pagès us demanarà un preu; si li ofereix argent, en lloc de paper, el robatori, en aparença, serà menys escandalós.

Jo no sóc enemic dels intercanvis; ans al contrari, em sembla molt bé que els pagesos canviïn els seus productes per altres que els són necessaris. El que no em sembla gens bé—perquè és insolidari i immoral—és que els treballadors industrials que no produeixin articles alimentaris no puguin fer, o facin amb extraordinàries dificultats, intercanvis amb l'únic que tenen al seu abast: paper moneda. Amb diner, aquests treballadors no poden adquirir el que el pagès pos-

El Front Popular de Catalunya a l'opinió

Els discursos radiats anit

Anit, tal com s'havia anunciat, adreçaren la paraula al poble de l'Espanya republicana els representants del Front Popular de Catalunya, senyors Eduard Regassol, per Acció Catalana Republicana; Calvet, per la Unió de Rabassaires; Rafael Vidiella, pel Partit Socialista Unificat, i Josep Terradellas, per Esquerra Republicana de Catalunya.

En els seus vibrants discursos els oradors coincidiren a apreciar el moment actual de la guerra que sostenim contra la brutal invasió estrangera, de transcendental i greu, encara

que no desesperat. Feren constar que l'enemic, gràcies al material bèl·lic i a les divisions italo-alemanyes, ha aconseguit alguns avantatges en terres d'Aragó, i que en el moment actual està lliurant la batalla més acarnissada de la nostra guerra de la independència.

Així mateix, coincidiren a fer constar que Hitler, Mussolini i Franco no aconseguiran llurs propòsits, car de la mateixa manera com s'estavellaren contra Madrid, fracassaran ara, gràcies a l'acció valenta que amb herois-

seeix ocult, unes vegades, o a la vista dels qui voldrien comprar, i es diria que, en no voler-los vendre, el pagès es complau a sotmetre aquests treballadors a un suplici semblant al de Tàntal.

Encara en podria dir més de coses, però vull cloure aquest treball preguntant als pagesos en nom de què i amb quin dret s'han fet ells els amos absoluts de la terra i dels productes que aquesta dona. ¿És que la revolució ha extingit una casta de lladres per a crear-ne una altra de pitjor? ¿Per què haurà arrabassat el monopoli de la terra d'unes mans crispades per l'avarícia, com eren les dels terratinents i propietaris? Per a traspassar-lo a unes altres, a les d'un senyors que resulten més egoistes, immorals i nefastos que el més gasiva dels antics explotadors?

¿Qui és de la pagesia que ha cregut que és honorat fer el que està fent amb els preus, amb els ocultaments i amb la vil especulació que ha imposat i practica amb els productes de la terra que ella explota en usdefruit, per cessió de la col·lectivitat que ha operat la revolució? ¿És que no és un fet criminal el que, mentre els fills del Poble lluiten per deslliurar la terra de l'empremta del feudalisme, siguin els usufructuaris de la terra deslliurada els qui escanyin el Poble de la manera vil i covarda que ho fa la nostra pagesia?

Seria absurda la pretensió de voler que els pagesos s'obliguessin a vendre als mateixos preus de juliol de l'any 36, però no serà absurd que diguem que el vendre amb un 100 per 100 d'augment sobre els preus d'aquella data, és realment excessiu. I amb tot i això, els treballadors podríem transigir amb l'abús. Però, ¿és que podem transigir quan l'augment ascendeix a mil, dos mil i fins al tres mil per cent? Què s'ha cregut la pagesia, que aquest robatori pot durar per sempre més?

¿És que no ha pensat mai en el que pot succeir, si la feblesa dels governants continua inalterable?...

**

Aquell Crist que jo vaig defensar mesos enrera, ha esdevingut un Judes, un lladre més repugnant que aquells lladres que li arrancaven tires de pell de l'esquena i li robaven la camisa. El Judes de la llegenda bíblica, segons aquesta, tingué la dignitat de penedir-se de la seva baixesa, de llançar amb ira els trenta diners, de penjar-se a la branca d'una oliveira, mentre que el Judes de les nostres ruralies somriu com un Cambó qualsevol, tot xuclant la sang del Poble...

Jo no voldria pas que fos el Poble qui penjés a la branca d'un garrofer el Judes que no té prou dignitat per a fer-se justícia a si mateix.

J. PEIRÓ

me es disposa a fer front el nostre Exèrcit Popular.

Digueren que la qüestió, tal com està plantejada avui, té un imperatiu categòric. Tots en peu de guerra! Grans contingents d'homes per a construir fortificacions i refugis. Milers i milers de combatents per a tots els fronts, i nodrir l'Exèrcit de la producció de la reraguarda, especialment pel que es refereix a la fabricació de material de guerra. Aquestes foren les consignes que assenyalaren com a úniques, i en el compliment de les quals la República ha de trobar la victòria definitiva, i que és indubtable.

Per aquesta finalitat requeriren a tots els partits polítics i organitzacions sindicals perquè, en un bloc de acer, es disposin a aplegar-se sota la bandera gloriosa del Front Popular en defensa de la República. Com al centre, com a Guadalejara—digueren—«Est no passaran els invasors».

Aquestes consignes els oradors les donaren en nom dels Partits i organitzacions que representaven, i la coincidència de llurs allocucions fou absoluta.

CONYACS

diferents marques
CONFITERIA BARBOSA

Cal salvar la indústria tèxtil i fabril

Es necessari que en aquestes circumstàncies difícils que vivim al front de guerra, recordem també que a la reraguarda, cal posar-hi tot l'interès perquè la nostra economia millori i a la volta la indústria tèxtil pugui salvar-se del colap-se que li ve a sobre, de no saber fer capir al Ministeri de Indústria de què en la situació actual totes les indústries i de manera principalíssima la nostra, ha de treballar a tota producció, car si anem passant el temps amb estudis i retrassant el remei que les circumstàncies exigeixen ens passarà el del conte dels conills i els gossos, que no coincideixen fins que varen ésser agafats; doncs a la nostra indústria pot passar igual, volent analitzar la manera que cal encaminar la indústria es veuen passar els mesos, la indústria es paralitza i els fons que encara alguna empresa disposa estan esgotant-se; caldria doncs que una fórmula o altra posar a la pràctica ràpidament i si bé després es creu que no és la més adient sobre la marxa canviar-la, perquè d'altra forma l'estoc de cotó que es disposa, no ens produeix cap benefici a l'estar emmagatzemat, i en canvi de treballar tal com podria treballar-se reportaria al nostre Govern un ingrés d'uns milions de dòlars. Què reportaria com a conseqüència això? La solució al problema dels 250.000 treballadors que ens dediquem a aquesta indústria, i faria a la vegada que d'aquesta quantitat d'uns cinc milions de dòlars, una quantitat respectable es podria dedicar a la guerra, un altre proveir a la reraguarda d'una quantitat de queviures

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ

B. Durruti (St. Agustí), 55 Provença, 185, 1.er, 2.ª entre Arriba i Universitat
Dimecres, de 11 a 1. Díasabtes, de 5 a 7

BARCELONA

De 4 a 7 tarda

TELEFON 72554

que faria que es pogués produir a tota intensitat per tal de fer créixer aquesta font de riquesa amb bé de la causa antifeixista que tots ens sentim solidaritzats.

Crec que el que aquí senyalo, pot tenir les seves dificultats, però cal reaccionar i sobrepujar nos; també crec que sota aquest fi, tots els esforços de les nostres organitzacions sindicals s'haurien de moure per tal de mirar si entre tots plegats, relligant els esforços mirem de donar el rendiment màxim. Es temps de guerra i per sobre de tot i de tot tenim com ja senyalava de moure'ns a to de la mà i si dintre del conglomerat de l'engranatge de l'economia nacional i tenen encara qui la dificulta, cal assenyalar lo, i fer que el sabotagedor se li imposi el màxim de càstig, doncs per la bona marxa d'una indústria tan vital com la nostra i que pot reportar tants bons ingressos, tota mesura depurativa que s'imposi és saludable i necessària.

R. JUBINYÀ

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de la casa XERESSANA
MORALES PAREJA
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

ELS ESPORTS

Futbol

Camp de l'Iuro

ILLURO, 3 — EUROPA, 4

Per primera vegada l'Iuro pren part en un torneig oficial en el qual figuren els principals clubs catalans. Això ha estat assolit amb un equip format amb jugadors de casa, la gran majoria molt joves, tal com estan formats avui tots els equips. En el primer contra, han perdut davant l'Europa per la diferència d'un gol, però en tots moments foren dignes adversaris del

seu contrincant. És més: el resultat no és gaire just i hauria estat millor un empat, doncs l'Europa damunt el terreny no palesà la suficient superioritat per a merèixer la victòria. Potser l'Europa es mostrà més bregat que l'Iuro, car en aquest es mostraren falles degudes més que altra cosa a falta d'experiència de la majoria dels seus components. El partit mateix es decidí favorable als europeus degut a que l'Iuro incorregué innocentment en penal. De no haver-se produït aquella falta desgraciada, molt probablement el resultat hauria estat un altre, doncs en aquell moment el marcador senyalava empat a tres i l'Iuro exercia una marcada pressió.

Ja sabem la relativa potencialitat dels equips catalans d'avui de primer rang. L'Europa forma un conjunt força acceptable i segurament en aquest torneig serà un dels participants destacats. Loyola és encara un bon element, també destacaren els extrems, l'interior dret, defenses, etc. L'Iuro es desenvolupà amb un xic massa de nerviosisme, força comprensible. Globalment tingué una actuació quelcom irregular. Tots, però, feren el que bonament pogueren. La defensa flaquejà bastant, com també el mig centre. El davant centre Aranyó tampoc eslligué gaire felç. Destacaren el porter Marí que efectuà molt bones intervencions, Barri, molt treballador, Navarro, etc.

La primera part finí amb el resultat de 3 a 1 a favor dels europeus. Tots tres gols foren entrats per Freixas. El de l'Iuro l'assolí Barri. A la segona part, Aranyó i Barri entraren els gols que establiren l'empat a tres, i després i quan més gran era la pressió de l'Iuro, Niubó incorregué innocentment en penal i l'Europa ho aprofità per a assolir el gol que li donà la victòria.

Arbitrà bé el col·legiat Solà (Marimon). En el penal es mostrà massa rigorós. Podia passar amb un free-kick. L'Europa arrengrerà a Gisbert, Pi-

ca, Domènec, Roselló, Loyola, Sánchez, Santos; Muxí, Mells, Alejo i Freixes, i l'Iuro a Marí, Montpart, Pera, Niubó, Floris, Torres, Petit II, Barri, Aranyó, Petit I i Navarro. El públic nombrós i correcte.—X.

Aquest número ha estat sotmès a la censura

El cor que sagna

«La Dépêche», de Tolosa, el gran òrgan radical del Midi francès, del qual és copropietari el ministre de l'actual Govern Blum, Maurici Serraut, va publicar el 22 de març un article que acabava així: «Quan, més tard la història verídica d'aquesta guerra (l'espanyola) sigui escrita, es veurà que sense l'ajut italià alemany, Franco hauria, de molt temps ençà, perdut la partida. Però el concurs que ha trobat des del començament de la insurrecció, en l'aviació italo-alemanya, li ha permès, successivament, transportar les tropes marroquines, prendre Badajoz i Màlaga, conquerir el nord d'Espanya i recobrar Terol i l'ajuda avui a obrir-se el camí de la Mediterrània. Vulguis o no es vulguis, el fet és que els republicans espanyols no lluiten avui amb un sol adversari; lluiten contra tres, entre els quals figuren grans nacions continentals. Alguns es renten les mans, com Ponç Pilats, si no és que s'alegren. Nosaltres no podem imitar-los, perquè el nostre cor sagna davant d'aquest poble veí i amic, destroçat, i que serveix de blanc als nous prototipus de Hitler i de Mussolini i de camp d'assaig per a les seves bombes».

**

Sagna el cor dels radicals francesos, davant l'espectacle d'Espanya destroçada pel feixisme internacional, que trobà en un grapat de traïdors miserables, els còmplices que necessitava per a cometre el seu nou crim. Però la política de no intervenció és d'origen francès. I fou aplicada per França des del primer moment, és a dir, quan encara no sabia el Quai d'Orsay si s'hi adheririen Berlín i Roma.

Si el juliol i agost del 1936, el Govern legal de la República hagués rebut el material de guerra que tenia comprat a França — en virtut d'un acord comercial recentíssim — hauria aixafat la rebel·lió militar i avui Espanya gaudiria d'una pau absoluta, sota l'ègida de les seves institucions democràtiques.

Però no pogué aconseguir que es reconegués el seu dret. I la no intervenció el deixà inermes davant d'un enemic que disposava de poderosos auxiliis estrangers.

Després, es va veure clarament que la no intervenció imaginada pel Quai d'Orsay i aprovada pel Foreign Office, era una no intervenció en sentit únic. Arribaren a Espanya enormes trameses de material de guerra, procedents d'Alemanya, Itàlia i Portugal, i amb elles aviadors i artillers. I després, unitats d'infanteria alemanya de la Legió Cóndor. I per últim, un veritable exèrcit italià, de diverses divisions.

Obriu comptes lliures

Els comptes lliures no estan subjectes a intervenció de cap mena.

Utilitzeu el xec barrat

Es el distintiu modern del comerç ben organitzat.

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

No obstant, les democràcies occidentals romangueren cegues i sordes. Els nostres crits de dolor, les nostres protestes justíssimes, les deixaven impassibles. Es tapaven les orelles i tancaven els ulls per tal de no sentir ni veure...

I així hem arribat al present moment de la nostra guerra civil i nacional. Han mort mig milió d'espanyols. El sòl de la nostra pàtria és una vasta successió de ruïnes i cementiris. No hi ha una família a la Península que no tingui motius de plorar i vestir de dol.

**

Sagna el cor dels radicals francesos. Els honra molt aquesta emoció. Profundament la hi agraim i estimem. Però permetl'ns «La Dépêche» de Tolosa que, amb tots els respectes, li diguem que això no és suficient. La hora gravíssima — gravíssima no solament per a Espanya, sinó també per a França—exigeix moltíssim més.

MORALES PAREJA — XERBS

Demaneu sempre:
 CONYAC POPULAR
 CONYAC EXTRA Morales Pareja
 CONYAC JULIO CESAR

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

**Informació local
 DIETARI**

El ciutadà Sebastià Rodon encara és a la presó. Ja fa més de nou mesos que el detingueren—ho recordeu?—per haver signat una nota en la qual diversos membres d'un partit (que no volem esmentar per no donar aspecte polític al nostre comentari) ratificaven llur confiança a llurs correligionaris més destacats amb motiu d'una repressió la justícia de la qual no ens proposem discutir.

Res no hi ha valgut. A Mataró gairebé tothom s'ha interessat per la seva llibertat, per tractar se d'un antifeixista sense màcula i ciutadà honestíssim.

Inútil l'interès que es prengué el Comitè Permanent Municipal; sense efecte les gestions fetes pel Sindicat Unic de la Indústria Tèxtil, Vestir i Anexes—que és el sindicat més important de Mataró—; estèrils els bons oficis de la quasi totalitat de les entitats i la intervenció de nombrosos individus a favor seu. Tot debades, com si en Rodon fos un feixista declarat o emboscats; com si es tractés d'un enemic de la República.

Venc màquina d'escriure
CONTINENTAL, nova,
 amb tots els seus accessoris.

Demaneu informes i preu a
 carrer de Barcelona, 13.-Mataró

Però, ¿és tan greu el delictes de què se l'acusa que hagi de passar tan de temps empresonat?

Nosaltres diríem que, o som molt llecs en la matèria o els qui el mantenen privat de llibertat estan cometent un lamentable error. Ens ho fan creure així moltes coses, entre les quals no deixa de figurar hi la coneixença que d'ell tenim, del seu caràcter, conducta, idees... i la simpatia que gaudeix a Mataró, on és general el desig de veure'l alliberat.

Les circumstàncies no semblen a propòsit per a parlar d'aquest assumpte, el qual és susceptible de moure passions. Conformes. Ningú no ens negarà, però—a la recíproca—, la inoportunitat de continuar pres un home que, no solament és un bon pare de família (això té escàs mèrit), sinó també un esperit liberal i un treballador honrat enemic com el que més dels biètols que ens fan la guerra. Seguint pres no es fa res de bé a la causa de la llibertat. Tan útil que podria ésser el ciutadà Rodon a la causa antifeixista!

No és el partidisme que ens fa parlar, entre altres raons, perquè no som del seu partit. I si no és per interès partidista que ens interessem (que ens hem interessat més de quatre vegades per aquest digne ciutadà) almenys que no sigui aquesta plaga el motiu que el reté en una situació absurda.

I no se'ns digui que abusem dels moments, perquè, molt al contrari, en atenció als moments que travessa la República hem callat i avui parlem amb sordina. Nosaltres i la immensa majoria dels mataronins.

Que en amor a la causa ningú no ens guanya. Unicament que el nostre concepte d'amor a la llibertat no ens privaria de sentir nos avegonyits d'ésser còmplices d'un error que manté un home a la presó contra la voluntat del poble.—P.

MANÇANILLA «LA MAJA»
 XERBS FINÍSSIM «PETRONIO»
 MORALES PAREJA — XERBS
 Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

**Conselleria
 d'Assistència Social**
 QUADRE DE VISITES
 DEL DISPENSARI DE L'HOSPITAL
 MUNICIPAL

Director: Dr. Viladevall, Medicina general i cirurgia.

Sub-Director: Dr. Campamar, Medicina general. (Visita dilluns, dimecres, divendres, de 10 a 11 matí).

Dr. Cabañes: Medicina i cirurgia generals i Obstetrícia. (Visita dimarts, dijous, dissabtes, de 6 a 7 tarda).

Dr. March: Malalties de la infància. Visita dilluns, dimecres, divendres, a les 11 matí).

Dr. Guix: Odontologia. (Visita dimarts, dissabtes, de 4 a 5 tarda).

Dr. Seix: Tisiòleg. (Visita dijous, a les 5 tarda).

Metge operador: Dr. Gubern.
 Llevadora: Rosa Alfonso. — Visita els dijous de 6 a 7 tarda.

NOTA. — Per la visita precisa la prèvia autorització de la Conselleria que ha d'ésser sol·licitada amb la deguda antelació.

Per 50 cèntims poden fer un bon obsequi, amb

ILURENS
 postre mataroní

Demaneu-los en les bones fenedes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per fer un present de bon gust.

Conselleria d'Assistència Social
 HOSPITAL MUNICIPAL
 Horari de visita als malalts
 Dies feiners, de 11 a 1 matí i de 3 a 6 tarda.
 Dies festius, de 10 a 12 matí i de 2 a 6 tarda.

Llegiu **LLIBERTAT**

Ajuntament de Mataró
 Serveis d'Assistència Social

**Cupó dels Invàlids
 Bon Cooperatiu**

Es posa a coneixement del públic en general que en el sorteig efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 26 de març del 1938, segons consta a l'acta a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 935

Els números corresponents, premiats amb tres pessetes, són els següents:

035 - 135 - 235 - 335 - 435 - 535 - 635 - 735 - 835.

Mataró, 26 de març del 1938.

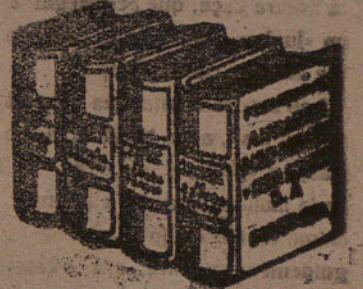
COMPRO

Màquines d'escriure portàtils i d'oficina, màquines de sumar, de calcular i aparells multicopistes.
 Raó: Argüelles, 34 Mataró.

NO OBLIDIN QUE SÓN

4

de volum de que es compra en completat

MANUAL GENERAL DE ESPAÑA

(Guia - Guías - Mapas)

Edició del Centre, Indústria, Publicitat, de l'Espanya i Països Catalans

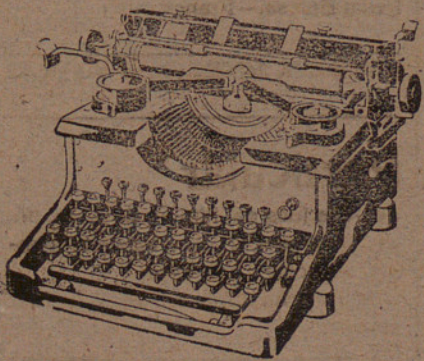
Gran 8.000 pàgines
 Més de 2.500.000 de vendes
 Mapes Geogràfics - Indústria
 Recol·lecció Estrangera
 o pel·lícula Universal

Per a un exemplar acceptat
500 PESSETES
 (suma de part a tota Espanya)

El vell anunciador oficial, actualment es agraït Anunciador

Manuales Guías - Guías y Mapas Recopilados, S. A.
 Calle Arce, 21 y 23 - MADRID

ANUNCIEU A
LLIBERTAT

Maquines d'Escriure

d'Ocasió i Reconstruïdes — Reparació i restauració de tota classe de màquines — Abonaments de neteja i conservació en servei a tot el Maresme

GENAR PARULL RENTER

Argüelles, 34 MATARÓ Telèfon 362

IMPRESA MINERVA fa demostracions de màquines, reb encàrrecs per reparacions, etc., i disposa de tota classe de material per a Oficina moderna

Informació del dia

Barcelona

4 tarda

Comunicat oficial d'anit

EXERCIT DE L'EST.—La jornada d'avui ha estat encara més dura que les anteriors, a tots els fronts d'aquest Exèrcit.

L'enemic dugué el seu atac principal en la direcció de Candanos a Fraga. Totes les escomeses que realitzà durant el matí foren rebutjades, sense que aconseguís altre resultat pràctic que el de fer-se amo de petites posicions a la línia defensiva anterior a la riba del Cinca.

A les dues de la tarda desencadenà, amb la màxima violència, un nou atac, en el qual participaren dos-cents avions, dels quals cent seixanta es dedicaren a bombardejar Fraga, mentre els quaranta restants bombardejaven i metrallaven les comunicacions fins a Lleida.

Les avançades de les tropes faccioses arribaren, a la fi de la jornada, fins a la ribera del Cinca.

Les nostres forces han volat el pont sobre aquest riu a Fraga.

A dos quarts de sis de la tarda, l'aviació rebel bombardejà amb fúria Lleida, en defensa de la qual acudí la nostra caça, que aconseguí abatre un «Junker», que calgué incendiat entre aquesta ciutat i Fraga.

Les bateries antiaèries han abatut, aquest matí, a les 10.10, al sector de Cas, un «Fiat»; a les onze, un altre de la mateixa marca, els quals han caigut dintre les línies pròpies, i seguidament un altre, que s'estavellà, envoltat en flames, en territori enemic.

A les 3.50 de la tarda fou abatut el quart «Fiat», que calgué dintre de la nostra zona, prop de la carretera d'Escatron a Gandesa.

L'aviació lleial bombardejà, a les sis del matí, concentracions enemigues a Peñalba i Candanos. A les 12.30, a Mas de las Matas, Aguaviva i a la carretera d'Alcorisa a Mas de las Matas, i, a les quatre de la tarda, columnes que marxaven per la carretera general de Candanos a Fraga.

Al sector Sud de l'Ebre, els rebels, amb protecció aèria, atacaren en direcció La Codonera-Belmonte-Torreclilla de Valdeformo. Llurs intents foren heroicament rebutjats, i s'arribà a lluitar cos a cos. Hi hem capturat dos tancs italians i alguns presoners.

EXERCIT D'EXTREMADURA.—Davant de contraatac enemic, les nostres forces han cedit algunes de les posicions de les conquistades ahir.

ALTRES EXERCITS.—Res de nou.

**

Un hidro facciós bombardejà, aquest matí, a les quatre, Vinaroç, i altres dos, minuts després, Sagunt. A Vinaroç hi hagueren algunes víctimes.

A les 10.20, segons comuniquen de Tarragona, quatre aparells bombardejaren Rossell, poble que quedà totalment destruït, sense que hom pugui precisar, de moment, el nombre de víctimes.

Llegiu **LLIBERTAT**

Notes de l'Ajuntament

Les protestes pels bombardeigs de Barcelona Donatiu

L'alcalde de Barcelona, Hilari Salvador, ha rebut un telegrama de l'Alcalde de Stocolm en resposta del que li va ésser tramès fa uns dies.

Continuen rebent-se a l'Alcaldia comunicacions de protesta d'arreu de Catalunya i de tot el territori de l'Espanya lleial.

Una delegació de la «casa Potman S. A. ha fet lliurement a l'Alcalde de Barcelona d'un donatiu de 2.500 pessetes que han d'ésser destinades a auxiliar les víctimes dels bombardeigs feixistes. Fabra.

El jutjat de guàrdia

En compliment de les darreres disposicions han començat avui a Barcelona i en tot el territori de Catalunya el jutjat de guàrdia permanent.

El de Barcelona ha quedat instal·lat a l'Audència i en el local del Tribunal Industrial.—Fabra.

Detencions

Per haver estat trobat en el seu domicili metàl·lic i joies de procedència dubtosa ha estat detingut Pérez Otero.

Per estar enredats en el mateix afer també ho han estat Pere Ballesteros i Constanina Gil.—Fabra.

Notes de la Generalitat

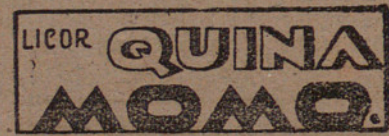
El President de la Generalitat senyor Lluís Companys ha rebut aquest matí en el seu despatx oficial, la visita d'alguns consellers i alts empleats.

Més tard el President de la Generalitat ha sortit a fer diferents visites.

Continuen rebent-se a la Generalitat innombrables telegrams d'adhesió al President Companys, i de protesta dels crims dels bombardeigs de Barcelona i altres ciutats obertes.

El Conseller de Governació i Assistència Social Antoni Maria Sbert estigué ahir al poble de Sallent.

El Conseller fou rebut a la plaça per l'Ajuntament, altres autoritats i tot el poble, i es dirigí tot seguit a les obres del magnífic hospital en construcció. També visità els grups escolars.—Fabra.

Estranger

4 tarda

L'avanç lleial a Extremadura

PARIS.—Des de Madrid, comunica un corresponsal de l'agència Havas, que al front d'Extremadura, al sector de Talavera, les tropes governamentals havien ocupat, després d'una breu, però aferrissada lluita, els pobles de Coreno, Casa de la Vegada i Casa de Maricantillo. Els dos primers pobles estan situats a 4 quilòmetres al sud-est de Talavera i a 4 quilòmetres al sud-est de la confluència dels rius Tajo i Alberche, sobre una altura de 500 metres, dominant

perfectament el riu. Casacantarillo, situat a 6 quilòmetres al sud-est de Talavera, està igualment a 500 metres d'altura.

Aquestes noves posicions permeten als governamentals de tenir sota el foc de llur artilleria les posicions rebels de la vora dreta del Tajo. Casa Alcalà, Casa Palamarejo i el ferrocarril de Talavera a Madrid. En llur atac els governamentals feren nombrosos presoners.

Als altres fronts del Centre no hi ha res a assenyalar, llevat de la Sierra, on l'Exèrcit lleial bombardejà les posicions rebels dels voltants de Montejo de la Sierra.

Jaume Miravittles a París

PARIS.—Invitat pel Partit Socialista Francès, Jaume Miravittles ha participat aquesta nit en el gran acte organitzat per la Federació del Sena, a la Sala Pleyel, una de les més grans d'Europa.

Davant una immensa multitud, vibrant d'entusiasme, el comissari de Propaganda de la Generalitat ha parlat sobre el tema «Barcelona, ciutat màrtir», emocionant l'auditori amb la descripció de les horres sofertes per la capital de Catalunya.

Ha parlat de com en aquests moments s'està jugant prop de la ribera del Cinca, més que els destins de la República espanyola, els de la civilització occidental. Alemanya i Itàlia continuen a Espanya llur política d'isolament de la democràcia.

L'orador fa una crida al poble francès perquè no perdi per ignorància el que guanya amb heroisme.

En el transcurs d'aquest acte s'han projectat tres pel·lícules relatives a la guerra d'Espanya. Ha estat donada amb una representació d'una obra escènica de la qual és autor el senyor Manuel Azaña, President de la República Espanyola, i la dansarina Teresa Boronai ha interpretat unes danses.

Els beneficis econòmics d'aquesta festa, a la qual ha assistit tot el París antifeixista, han estat destinats íntegrament a sostenir la colònia de nois espanyols a Dyorli.

El comissari de Propaganda ha estat rebut per la redacció i direcció del diari «Ce Soir» i per la Federació Socialista del Sena al seu local central, on li ha estat dedicat un vermut d'honor, i en el transcurs del qual el delegat socialista Difour explicà quins són els esforços que pensa fer el Partit Socialista a favor de l'Espanya republicana.

El senyor Miravittles, abans de tornar a Barcelona, visitarà diferents personalitats de la política francesa.

De la lluita a Aragó

PARIS.—El corresponsal de l'Agència Fabra al Front de Llevant dona compte dels sagnants combats dels darrers dies al Baix Aragó.

La pressió de les tropes de Franco obligà al sector d'Alcorisa a les forces republicanes després d'una heroica lluita, a abandonar Mas de las Matas, Aguaviva i Valdeargorfa, però l'Exèrcit de la República s'ha fet fort, en les primeres estribacions de

les serralades del Mestral i en la mateixa línia Aguaviva Valdeargorfa ha format una barrera infranquejable que impedeix completament el pas cap al mar, com era el seu propòsit a l'exèrcit de Franco.—Fabra.

Triomf d'un candidat radical socialista

LA ROCHELLE.—En les eleccions senatorials del districte de Charette ha resultat elegit el candidat radical socialista Palmade.—Fabra.

Les eleccions presidencials a l'Uruguai

MONTEVIDEO.—En les eleccions presidencials es presenten els següents candidats: general Valdomiro; Eduard Blanco, liberal; Acevedo, dretista; Arlega, ultra conservador; Ovegnani, socialista.—Fabra.

La C. G. T. contra el feixisme

PARIS.—El secretari de la C. G. T., Lleó Jouhaux, ha dit que la classe obrera francesa en lluita contra el feixisme interior, no es limitaria a una vaga de braços caiguts.

Referint-se a la guerra d'Espanya ha afirmat que els obrers francesos no reclamaven pas la intervenció directa de l'exèrcit francès, sinó que es limitaven a exigir la llibertat per al proveïment d'armament per la República, amb el qual ràpidament es podria acabar una situació que és perillosa per a França i totes les democràcies.—Fabra.

El canceller d'Austria davant d'un tribunal alemany

LONDRES.—La notícia que l'excanceller d'Austria, Schuschnigg, seria jutjat per un tribunal alemany, ha produït viva indignació.

Tota la premsa protesta indignada i afirma que davant del món civilitzat l'acusador serà Schuschnigg des del banc dels acusats.—Fabra.

Seïsme

ZAGREB.—A les 12 hores 41 minuts s'ha registrat un seïsme l'epicentre del qual era a 70 quilòmetres de Zagreb. S'han esfondrat alguns edificis.—Fabra.

Per l'aliança amb França i el manteniment de la Petite Entesa

ZAGREB.—L'ex president del Partit Popular demòcrata independent croata Perwinkertiz, ha pronunciat un discurs propugnant l'estreta aliança amb França i el manteniment de la Petite Entesa.—França.

IMPRESA MINERVA.—MATARÓ

Particular

ven dos jocs de llit i un de taula, tot de fil i brodat, i dues bànoves ganxet, tot nou i a bon preu.

Informaran a Administració de LLIBERTAT.

MAQUINA D'ESCRIURE

moderna, en bon estat, compraré a particular. Ofertes per escrit a l'Apartat de Correus 36.—Mataró.